

עצרת היסוד של המערך

(ל"ג בעומר - 20.5.65)

חברים,

זהו כינוס של תקווה. אנו, חברי שתי המפלגות המהוות את חברית הזאת, היינו אמונים במשך כל דרכנו בארץ ובחנועה, בעם ובמדינה, על הייעוד לבנות ולהיבנות כאן כעם עובד חופשי בארצו. ראינו את החנועה כעמוד הסיידה החזק שעליו יישען בנין האדם הזה. לא רצינו ואיננו רוצים לעשות את המלאכה לבדנו. כל הקוחנו שהיא היעשה בידי העם כולו, בארץ ובגולה. דרושה שותפות עם כל הכוחות היוצרים לשם השגת המטרה הזאת. אבל היא לא היחכן כלל בלי כוח מרכזי ומדריך שמבינו ועליו היכון וההגבש שותפות העם הגדולה הזאת, וזה טעם היוחנו ומועולנו כאנשים וכהנועה.

הנועה העבודה היא שפתחה בהנחה יסודות למעמד עובד - גרעין לעם עובד. בנוהג שבפועל קדם המעמד לחנועה, אצלנו קדמה החנועה למעמד. בנוהג שבפועל כשהעם על אדמתו, היחה הצבה הראשונה אירגון העובדים - אצלנו כשהעם במזוריו, קדם לכל כיבוש העבודה, ובמקביל - החנופה למשק עובדים עצמי, למשק בלא ניצול.

מעז אני ואומר, כי שני גורמים עמדו לנו שלא יהא גורלו של מפעל השיבה שלנו כגורל מפעלי החישובות של מהגרים מאירופה. כפרט במקומות שונים באמריקהז האחד הוא, ייחודו של עם השב אל מולדתו לאחר שנות כיטופים וזיקה בלתי פוסקים אליה בהיותו בגולה; הגורם השני הוא היווצרם של עובד עברי, של חנועה עבודה ושל מפעל עובדים עצמי בארץ-ישראל. שני אלה נתנו למפעלנו את האומי המיוחד שהעניק לו חוטן היסטורי ואנושי גם יחד. לולא קם פועל עברי בארץ, לולא קמה חנועה עבודה, כפי שקמה אצלנו, על הרגשת שליחותה, על מפעליה ועל שותפות היצירה שלה, לא היחה עומדת לנו כס חלוציותם של שני בילו וראשוני הכובשים בגליל; בכל תעוזתה ההיסטורית, לא היחה בחלוציות זו משום ערובה לגורל שונה מגורלו של מפעל ההחישובות של דון יוסף מנקמוס בסכיבות טבריה במאה ה-16, שלא להזכיר מפעלי

1950

The first part of the report deals with the general theory of the interaction of a particle with a medium. It is shown that the interaction can be treated as a perturbation of the free particle motion. The perturbation is due to the presence of the medium, which is assumed to be a homogeneous and isotropic medium. The perturbation is treated as a small correction to the free particle motion, and the resulting motion is shown to be a superposition of the free motion and a motion due to the interaction with the medium. The resulting motion is shown to be a superposition of the free motion and a motion due to the interaction with the medium.

The second part of the report deals with the calculation of the cross-section for the interaction of a particle with a medium. It is shown that the cross-section is proportional to the square of the amplitude of the perturbation. The amplitude of the perturbation is calculated by using the perturbation theory. The resulting cross-section is shown to be proportional to the square of the amplitude of the perturbation.

The third part of the report deals with the calculation of the cross-section for the interaction of a particle with a medium. It is shown that the cross-section is proportional to the square of the amplitude of the perturbation. The amplitude of the perturbation is calculated by using the perturbation theory. The resulting cross-section is shown to be proportional to the square of the amplitude of the perturbation.

ההיישוב של עמים אחרים בדורות האחרונים. אפשר כמובן לומר, כי התנועה הלאומית המודרנית של העם היהודי קמה בנסיבות היסטוריות חדשות לגמרי. היא קמה על רקע של התעוררות לאומית כללית ולשמע רעמן של טערות שזעזעו את מבנה העולם כולו. אבל גם ההתוודות של תנועת עבודה בארץ היא אחד הגילויים של השוני ההיסטורי הזה. כל או אחרת - באמצעות הגילוי הזה תנועת העבודה הובטח היש.

תנועת העבודה במנהיגותה ובמרכזיותה בתוך המאמץ הלאומי, הביאה אותנו אל העבודה, אל ההגנה, אל החקלאות העובדת העברית, אל ראשית קיבוץ הגלויות, אל העצמאות, אל המדינה ואל צבא-ההגנה-לישראל.

היו לה, לתנועה, תחנות בדרכה. היא לא נולדה מאוחדת

בהילכותיה ובמסגרותיה האירגוניות, אף נהייתה מאוחדת במעשיה ובבנינה. שורשים רבים וסיבות רבות היו למחלוקת בקרב תנועת העבודה: בדרכה הארוכה מסורת ההתפצלות הגלויות באין יסודות מעשה ארציים לאחדות. מחלוקת לשם שמים ומחלוקת לשם ביצוע בעניני חולין ויומיום; הברלים שנוצרו מתוך עיון והבדלים שמקורם בסוגיות המעשים, אולם לעומת הכוחות המפצלים והדוחים, הדוחטים להתרחקות מן המרכז המשותף, להתפלגות, פעלו בתנועה מאז היוותה גם כוחות מקרבים ומלכדים, והיו להם השגים גדולים. הקמת אחדות העבודה בהאשיתה, לפני במעט יובל שנים, הייתה מעשה היסטורי של ליכוד. כעבור זמן קצר הוקמה הסתדרות העובדים הכללית, אשר ליכדה את כל פועלי ארץ-ישראל על מפלגותיהם, ואף כי האיחוד בין שתי מפלגות הפועלים העיקריות באותם הימים עדיין לא הושג, כבר נמצאה הדרך לעבודה משותפת בשיטת חיים עיקריים וגדולים שתייהן. שיאו של האיחוד הייתה הקמת מפלגת פועלי ארץ-ישראל לפני יותר משלושים שנה: גם "אחדות-העבודה" וגם "הפועל הצעיר" הכירו כי המעשה הגדול המשותף שלפניהן, כוחו יפה מכוחם של הברלים נוטה ומסורה, ואין צידוק לקיום ארגוני נפרד. הוברר כי הניגודים שנראו תחומיים בשעתם לא הייתה להם אחיזה בחיים. הזון עם עובד חופשי בארצו, הי מעבודתו ומשרש באדמתו היה משותף לשתי המפלגות והאחדות הייתה מהווייבה המעשה.

אנו, אנשי "הפועל הצעיר", באנו לאיחוד ההוא עם מטען רבשי כבד מאד של אהבה למסגרתנו הנפרדת המולאה. הייתה זו נשמה יתרה ב"הפועל-הצעיר", התחממנו לאורה ואהבנו אותה. אבל ידענו שעלינו להשלים עם

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Fourth block of faint, illegible text, showing further details or a list.

Fifth block of faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a conclusion or signature area.

פתיחת דלתות ביתנו לרוחות הים חדשות למען האחדות ההכרחית, הדרושה, הפורה והמנצחת.

כוח האיתור ההוא בעצת תנועת העבודה להקמוניה בתנועת הציונית, בעט, בישוב, המתחווה ואחר-כך - במדינה.

והנה נפל דבר לפני שלוש שמיטות בתנועת העבודה. מפא"י התפלגה בתחנה האחרונה לפני העצמאות המדינית, בעיצומו של המאבק עליה ולאור הלהבות שעלו מתורבן גולת אירופה. איני רוצה להיכנס עתה בהערכת המילוג ההוא, בשל ויכוחים שעתה אין להגירם עוד, כי הנסיבות ההיסטוריות שהולידו אותם נעקרו ואינן, לא עצרנו כוח לקיים מסגרת משותפת ועשרים ואחת שנה נפרדנו דרכינו האירגוניות.

וגם כאשר ניטל טעמן של המחלוקות לגופן, לא עמדו לנו הכוחות המלכדים והטרוד נעשה - יורשה לי לצטט הגדרה של דוד רמז ז"ל - "הי הנושא את עצמו". לקיומן של מסגרות נפרדות יש הגיון משלו. לא רק שהוא מכתוב את הימוש ההבדלים, אלא שגם עצם העובדה שהכרעות חדשות מנוקשות ונמצאות בנפרד, בלי להאזין זה לזה, כוחה עימה ליצור הבדלים, גם הבדלים שאינם מהויבי העקרונות, שאינם נובעים מבסיס, מציאותי שונה.

עומדים אנו כעת אתגרים חדשים; נמצא לשמחתנו, שהחשובות שיש בפנינו על האתגרים האלה הן חשובות זהות ברוכך המכריע.

בשכר הימים, כאשר היינו מאוחדים במפלגה אחת, ידענו כי אנו מאוחדים "לקראת ספינה אחת". כעת פנינו לבטהון המדינה ולהתעצמותה הכלכלית, לשגשוג תרבותי, למיזוג גלויות ולחינוך לעם. היעדים האלה ידרשו מאיתנו קורבנות לא מעטים בהומר וברוח, בכונות של מי שיש לו לתת למי שאין לו, לשותפות מלאה. ועל כל אלה - הדאגה לגידול, לעליה, להכפלה מספרנו בימי דור.

THE FIRST PART OF THE DOCUMENT IS A LETTER FROM THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE CENSUS TO THE SECRETARY OF THE DEPARTMENT OF COMMERCE.

THE SECOND PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900.

THE THIRD PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900.

THE FOURTH PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900.

THE FIFTH PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900.

THE SIXTH PART OF THE DOCUMENT IS A REPORT ON THE RESULTS OF THE CENSUS OF 1900.

ובינתיים הרי באה על ישראל השואה הגדולה. נכרתה יחידות אירופה ובמרכזה יחידות מזרח-אירופה על אנבה ועל באונה. יחידות מולין, שהיתה מקרב הכוח הקיקרי לפחודה ציונית יוצרה, איבנה עוד. יחידות בריה-המלעצות אסירם תמונהיה היא, ואנחנו אסירי הקנה ליום יבוא כי הורשה להיות בכוננים אלהנו.

אנו נקראים כקה למפעל אדירים של חינוך אחים והעלאתם מבולות הרווחה, לטימות כוחות אידיאליים ואידיאליסטים אלינו בגופם ובאונט, לכנות עמיד לאנמה ומתם תקווהנו ויטענו באדם ובחומר, בתרבות וברוח.

על הצבה אחרי לטובי בנינו שבגולות האלה לא נחחרה בכוח המשיכה החומרי שלנו. יכולתנו לכנות חברה חדשה, יכולתנו להנסיים את נוף האנמה ולהפיה בו ערכים יהודיים וחברתיים, כוחנו לקרוא להם לבנות עימנו חברה יהודית חוששית חדשה, חברה עם יהודי עובד ויוצר על אדמתו - אלה יעמדו לנו ביום מקורה, לאלה נחבעת האנועה להחליך במלוכד.

דחנה לנומה אנגרים חדישים אלה המודענו איש אל אחיו, מצאנו איש את אחיו - מחדש. מצאנו בנו את הכוח לעשות צעד ראשון לאיחוי הקרע, אמנם - לא יחוי שלם ולא יחוי כל הקרעים - אבל צעד מאושט. חברים,

אנו עושים את שליחותנו כדור בונה, על רקע של ארץ בבציינה. על כל אלה אנו עם המגן על חייך בים עוין. על הצורך להגן על חיינו, להבטיח בהגנה זו את כל שאר פעשינו בארץ, להבטיח את ריכוזותינו, את כחלתנו ואת מקורות חיינו - אין ולא יחבנו בינינו חילוקי דעות. הם לא יחבנו בחוץ החופיה על כל המסגרה הלאומית ורחבה שלנו. חילוקי הדעות שיש להם טעמות לגבינו הם חילוקי הדעות על נושא אחד בנין הארץ - כיצד?

כאן פתיגבים זה מול זה שני עולמות דעיוניים ומפשיים.

העולם האחד, עולמנו שלנו, אמון על רעיון העם העובד והעבודה המשותפת. הערך היסודי החרות על דגלנו הוא שיוויזון ערך האדם. ומי ימלא הסיכויים החדשים שנותנת הקידמה הטכנולוגית, קידמת האבטומציה והמחשב האלקטרוני לשמירת ערך האדם, הירותו, עצמאותו, עושר עולמו הרוחני?

רעיון הצדק החברתי, שיסודותיו מובאו בדבריהם של נביאי ישראל, שאושייתיו התבטאו בהגותם של טובי האנושות בדורות האחרונים, שנושאן האנושי התגבש בהנועת הפרעלים - זכה עתה לסיכוי חדש וזכאי עתה לתנופה חדשה.

מול העולם הזה, שארתיו עתה, עומד העולם השני - העולם החורג כאילו על דיגלו את רעיון חופש היוזמה. בהרבות המעשי זהו רעיון חופש ניצול הזולה והחופש להיות מנוצל, חופש החזק לשלום בחלש, הזכות השווה לעושר שהעניים אינם נהנים מטנה, הזכות לעשות חוץ על השבון הכללי, הזכות להנצחת חברה בדפוסי הניצול הישנים.

עדין העם בהתהוותו עדין המדינה בבנינה, ודאגתנו היא לכלל ישראל שמבטיח את עמידו במולדתו. חייבים אנו לתת זכות ואמשרות שווה לכל בורות היוזמה והבנין חייבים אנו לעודד יהודים הבאים מכל מקום שהוא, מכל מעמד כלכלי ורובד חברתי להיות עיטנו בבוניס.

לא בדור זה, ואולי אף לא בדור הבא לא נוכל לבטס את משקנו על עקרון חד משמעי. לא נוכל בלי שיתוף המוני עם ישראל כמו שהוא, על כל שכבותיו ומעמדותיו, חוץ מתן הזדמנות שווה ועידוד ראוי לפעולתם ולמניעיהם לבוא ולבנות. רק בשילוב כולל כזה, וחוך עבודה טובה ומעולה בכל צורות המסק, נוכל להתעצם מבחינה מסקית.

מערבות המעשה של הביצוע א מתרגמות הנחה עקרונית זו לתחרות בין שתי צורות מסק. ככל שהרבה תנועתנו ליכוד ועוצמה יהיה כוחה עתה לבנות ולהאדיר את צורת המסק שמבטיח חירות ושיוויזון ערך לאדם העובד. לעבודה היוצרת.

מהחחרות זו הצמח הועלת לטיפוח משקנו על כל חלקיו,
שהרי אנו לא רק משק בהחחרותו - אנו עם בהחחרותו, אצלנו הפועל
בהחחרותו, הסנהל, התעשיין, המורה - הכל. פוטלת אחריות גדולה על
תנועת העבודה לעשות למען החחרות הזאת. והיא היטיב לעשות את
הדבר - ממלוכד; כל מילוג בתנועת העבודה הוא היטובו של חינוך
לאחריות לאומית כוללת לחיים ולמשק.

ועדיין אין זה הכל. חייבת תנועתנו להבטיח את אופיה
של החברה. גם במסגרת בניה משקית מעורבת, בניה שיש בה מקום למשק
הפרטי, למשק הממלכתי, למשק הציבורי ואחרון אחרון - למשק העצמי
של העובד, יכולה תנועת עבודה חזקה והגמונית להבטיח את אופיה של
החברה, שלא תהיה חברה גיבול אכזרי, שלא תהיה חברה ספילית של
ספסרים ומתעשרים מעסקי ארזי, אלא חברה עובדת ויוצרת. יכולה תנועת
עבודה חזקה והגמונית לטפח ולעודד את הבניה העצמית של הפועל, את
השילוב החברי הנאמן של עבודה המפיים ועבודה הרוח.

כי על כן אנו מחלמדים. זוהי ראשית. מי יתן ונהיה
דוגמא לעם כולו הזקוק כל-כך לליכוד משעת מנחה היסטורית זו. אנו
קוראים לפועלים, לאיטילגנציה, לעובדי הרוח לסוגיהם ולהמוני העם
להת יד למעשה הגדול והמשותף - למערך חדש לקראת אתגרים חדשים.
אנו קוראים גם לחברים בממלא"ם, ובקיבוצי השומר-צה"ר, שהגיון
המסגרת הנפרדת פועל בקרבם, לצערי, כרגע כמלוא חומרתו, שיביטו לברית
היסודית והאחת של פועלי ישראל.

חברים,

כשנמל דבר המילוג במחנינו לפני עשרים ואחת שנה,
הביע ברל פעמים רבות את התקוה, שיקום דור ויעשה את המילוג הזה
לאפיוזודה חולפת.

אנו נמצאים בראשית הדרך לקיום צוואה זו. המערך שלנו
איננו כליל השלמות - קודם כל מפני שאיננו כליל האיחוד, אבל אני
מאמין באמונה שלמה כי בוא יבוא - והדבר חלוי בנו בשנינו. אני קורא
לאבות ההנועה, ולאלה החברים, שלא השלימו עם ההסדר החלקי מתוך

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing to be a main body of the document.

Third block of faint, illegible text, continuing the main body of the document.

Fourth block of faint, illegible text, possibly a concluding paragraph or a separate section.

Fifth block of faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a footer or a signature block.

כמיחה למשהו גדול יותר ושלם יותר, וגם מתוך נימוקים אחרים, להתגבר על ספקותיהם, כשם שהחברנו אנו על ספקותינו, לצעוד יחד בדרך המבטיחה להוביל ארצה, לאיחוד.

הזכרתי קודם את ברל. הוא התווכח לא פעם, ואט איתי, עם רעיונות של איחוד למחצה. אבל גם הוא, שרצה באחדות שלמה, מקצועית ומדינית, נתן את ידו לחקמה בג משותף למועלי ישראל בעת שנוסדה הסתדרות העובדים הכללית. לא בכדי בחרנו באותו מוסך היסטורי בטכניון בחימה כדי לחתום על הסכם המערך. יש בזה משום סמליות כטולה - סמליות האחדות וסמליות החקוזה, תקווה שנזכה להביע מן החלקי אל השלם, מן הכרית אל האחדות.